

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Meddő vita a kontingensről*

Forrás: *Posti napló*

Bp.

(Hely)

1916 I. 30

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tár

381.6

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesiővárosi házinyomda 1915.

** Meddő vita a kontingensről.* A tizes-bizottságnak az volna a feladata, hogy tanácsokkal lássa el a közélélmzési ügyosztályt. Ehelyett nagyob-
bára meddő vitákozással, felelősségek kutatásával és áthárításával foglalkozik a bizottság és erre nézve legjellemzőbb, hogy a pénteki ülésen az egyik bizottsági tag egészen komolyan indítványozta, hogy a tanács a sertéshus árának maximalásáról készülő *hirdetményen tüntesse fel a bizottság tiltakozását a maximalás ellen.* Nagy buzgalommal hánytorgatták a bizottsági tagok a kontingens és a szállítási igazolványok dolgát, holott ezek az ügyek annál kevésbé tartoznak a tizes bizottság hatáskörébe, mert hiszen a kontingens, az Ausztriába szállítható élelmiszerek mennyisége kizárólag a magyar és osztrák kormányok megállapodásától függ. Tudni illik minden városatyának, hogy a kontingensen kívül az áruk szállítása igazolványok alapján történik. Az igazolványokat az Országos Gazdasági Bizottság utasítása alapján a főváros állítja ki s a határállomásokon pontosan ellenőrzik, hogy a kontingensnél több áru ki ne menjen az országból. A fővárosnak tisztára technikai szerepe van ezekben a dolgokban. Ha valaki Ausztriába élelmiszert akar szállítani, jelentkezik a közélélmzési ügyosztály keretében felállított hivatalban és hemondja az adatokat. A hivatal nyomban távirati megkeresést intéz az Országos Gazdasági Bizottsághoz, amelynek nevében *Lóvas* Sándor földművelésügyi miniszteri tanácsos intézkedik. Ez az intézkedés abból áll, hogy a minisztériumból távirati megkeresés megy a bécsi kriegs-minisztériumba, vagy pedig a bécsi kormányhoz,

az iránt, hogy hajlandók-e a fővárosban megjelölt mennyiséget az ugyancsak megjelölt katonai vagy polgári hatóság javára a kontingensbe beludni. Ha a válasz tagadó, akkor a főváros elutasító választ kap a földművelésügyi minisztériumtól, ha ellenben a kérelem teljesíthető, akkor a főváros utasítást kap a szállítási igazolvány kiállítására. Hihetetlenül nagy a kereslet szállítási igazolványok iránt: Lóvas miniszteri tanácsos osztálya egy hónap alatt 18.000 távirati megkeresést intézett

Bécsbe; természetesen, hogy a fővárosi hivatal forgalma is ilyen arányú. Eleintén decentralizálták ezt a kezelést úgy, hogy az egyes kerületek előjáróságai intézték a távirati megkereséseket és állították ki a szállítási igazolványokat. Ez azonban nagy rendtelenséggel járt, mert nem voltak általános érvényű eljárási szabályok, *akármelyik kerületi előjáróságnál lehetett kérni igazolványt,* nem vették figyelembe, hogy az igazolvány kérője melyik kerületben lakik s hogy az áru hol fekszik. Amikor azután az egyik kerületi előjáróság tisztviselőjét súlyos szabálytalanságok, igazolványhamisítások miatt elítélte a bíróság, megváltoztatták ezt a rendszert és felállították a központi igazolvány-irodát. Azóta kizártnak tekinthető minden visszaélés és a fővárosnak egyedül ebben a szűk hatáskörben van egyáltalában beleszólása a szállítási igazolványokhoz és a kontingens kérdéseikhez.